

Inhoudsopgave

Visie	1
Redactioneel	1
De weg	2
Uitspraken concilie van Trente niet zonder meer relevant	2
Uitnodiging avond over Anders Vieren	3
Anders Vieren	4
Medeleven	4
Wekelijkse bloemengroet	4
Bij de vieringen	4
Bisschop van den Hende op werkbezoek in de Regenboog	5
De kerk zijn wijzelf – vacatures	6
Kerkbalans 2014 “Wat is de kerk jou waard?”	6
Hulp gezocht in de Regenboog!	7
Altijd voldoende deelnemers aan projectkoor Arcobaleno	7
Jongvolwassenen	9
Compassie	9
De Nacht van Orpheus	10
Uitstapje Wijkcontacten	11
Eerste Communie en Kom aan Tafel – Uitnodiging!	11
Vastenactie 2014	11
Wanneer je er alleen voor staat...	11
Mutaties Mierenboekje	12
Oude Liedboeken te geef	12
Noodkreet uit Sri Lanka	13
Oikocredit: Een studie over “Geld en goed”	14
De tulp der verwarring	14
Agenda	16
Kleurplaat	16

Visie

In ‘De Regenboog’ komen we als christenen uit verschillende kerkelijke tradities bijeen om samen ons geloof te beleven, te vieren, te belijden en te verdiepen.

Geïnspireerd door de Bijbel willen we elkaar bemoedigen om te leven zoals Jezus ons heeft voor geleefd.

De oecumene is voor ons de weg om ons geloof op een open manier te ervaren, in vieringen, leren en dagelijkse activiteiten. In verbondenheid met de kerken waaruit we voortkomen, zoeken we naar wat ons bindt en naar mogelijkheden om elkaar met de veelkleurigheid van ons geloof te verrijken. We willen een open uitnodigende gemeenschap zijn en een gastvrij huis voor wie behoefte heeft aan steun, aandacht of warmte. We voelen ons betrokken bij mensen, dichtbij en veraf, met al hun verschillende culturen en religieuze achtergronden en willen vanuit ons geloof een bijdrage leveren aan een samenleving, waarin ieder mens tot zijn recht kan komen.

Redactioneel

Heel af en toe ontvangt de redactie een suggestie voor een openingsartikel vanuit de geloofsgemeenschap. Zulke suggesties willen we graag stimuleren, want het Bulletin is een blad voor en door de leden van de Regenboog. Dus als u een interessant artikel voor de geloofsgemeenschap tegenkomt, aarzel niet om het door te sturen naar de redactie. Let u wel een beetje op de lengte en op eventuele copyrights die overname kunnen verhinderen.

Het openingsartikel in dit Bulletin, ook een suggestie vanuit de geloofsgemeenschap, gaat over de relevantie van uitspraken die ruim 450 jaar geleden door het concilie van Trente zijn gedaan en die volgens kardinaal Eijk nog onverkort van kracht zijn. Dit laatste verklaart misschien een beetje waarom de oecumene het momenteel niet gemakkelijk heeft en waarom wij moeten zoeken naar andere vormen voor onze zondagse vieringen. U wordt van harte uitgenodigd voor een gesprek over “Anders Vieren” op 20 maart. Mogelijk hebt u hierover ook met bisschop Van den Hende kunnen spreken tijdens zijn bezoek aan de Regenboog op 28 januari. Een verslag van dit bezoek staat in dit Bulletin.

In de komende weken staat weer een groot aantal activiteiten op het programma, waarvoor uw aandacht wordt gevraagd: een bijeenkomst van de jongvolwassenen, een avond over het jaarthema “Compassie”, een theaterproductie “De Nacht van Orpheus”, het jaarlijkse uitstapje (deze keer naar Amsterdam) georganiseerd door de werkgroep Wijkcontacten, een nieuwe activiteit voor de Vastenactie na de dienst op 6 april en de voorbereidingen voor de Eerste Communie en Kom aan Tafel.

Het interview is dit keer gehouden met het projectkoor Arcobaleno. Reina Wessels-ten Bruggenkate stuurt een noodkreet vanuit Sri Lanka. In de 40-dagentijd zal er na de zondagse vieringen een deurcollecte worden gehouden ten behoeve van dit project. Het Bulletin wordt afgesloten met een column van Corine.

De redactie hoopt dat de komende weken voor Pasen voor ons een periode van bezinning en inkeer zullen zijn.

De weg

De weg van kribbe naar kruis
 De weg die jou was gegeven
 De weg van mededogen met wie lijdt
 De weg van genezen en helen.

De weg waar je niet van af wilde slaan
 De weg met een bitter einde
 De weg die je alleen moest gaan
 De weg van – Is de Vader nog bij me?

De weg die door de dood ten leven voert
 De weg van een onoverwinnelijke liefde
 De weg die ook voor ons open ligt
 De weg die ons brengt bij de Geliefde.

Frances Verhaar

Uitspraken concilie van Trente niet zonder meer relevant

Dr. Ton van Eijk

Dat was even schrikken voor protestanten. Volgens kardinaal Eijk zijn de door het concilie van Trente bepaalde geloofswaarheden, inclusief de daarbijhorende vervloekingen, onverkort van kracht (Reformatorisch Dagblad 16-01-2014). Het aartsbisdom liet sussend weten dat de bisschop het zo kwaad niet bedoeld heeft, hij wilde juist een handreiking doen. En inderdaad, wie het interview goed leest begrijpt dat de kardinaal de protestanten zegt dat zij zich die banvloek niet persoonlijk hoeven aan te trekken: zij kunnen het ook niet helpen dat zij met een verkeerd beeld van de Rooms-Katholieke Kerk en haar leer zijn

opgevoed. Toch zijn de uitspraken problematisch.

In de eerste plaats geldt dat voor kardinaal Eijks verwijzing naar Paulus, die in zijn brief aan de Galaten een banvloek uitspreekt over iedereen die „een ander Evangelie” verkondigt (Gal. 1:6). Want op de eerste plaats hadden de reformatoren geenszins de bedoeling een ander Evangelie te verkondigen, zij wilden juist het zuivere Evangelie in ere herstellen. En vervolgens is het in het geloofsgesprek tussen de kerken een gemeenplaats geworden om te zeggen dat de verdeeldheid niet tot de wortel, dat is: de kern van het Evangelie, is gegaan.

Helemaal problematisch is wat de kardinaal zegt over de leerstellige veroordelingen die onverkort zouden gelden. Geen geloofsverkondiging is gebaat bij het eenvoudigweg herhalen van uitspraken die in het verleden zijn gedaan. Die uitspraken komen uit een bepaalde tijd en een bepaalde context en ze hebben voor wie ze nu wil verstaan uitleg en interpretatie nodig. Dat geldt ook voor zulke gezaghebbende uitspraken als die van het concilie van Trente.

Veroordelingen

Zo hebben in Duitsland, dat geldt als het land van de Reformatie, theologen zich afgevraagd hoe het streven naar de eenheid van de kerken zich verdraagt met de banvloeken die zij in de 16e eeuw over elkaar hebben uitgesproken. Zij zijn een onderzoek gestart waarvan de centrale vraag was in hoeverre de toen uitgesproken veroordelingen de kerken nu nog steeds verdelen.

Gedurende vier jaar (1981-1985) is er gewerkt aan dit project door rooms-katholieke, lutherse en gereformeerde theologen, aan rooms-katholieke zijde bijvoorbeeld de latere bekende kardinalen Lehmann en Kasper en een latere paus, Joseph Ratzinger, die als zogeheten "korresponderendes Mitglied" meedeed

De commissie heeft zich in haar werkzaamheden beperkt tot drie thema's: de rechtvaardiging, de sacramenten (in het bijzonder de "maaltijd van de Heer") en het ambt. Zij stelde zich ten aanzien van die thema's vier vragen: Tegen wie richtte zich een bepaalde veroordeling? Heeft die veroordeling het bedoelde standpunt van de 'tegenstander' indertijd echt geraakt? Heeft ze nog betrekking op het standpunt dat die 'tegenstander', die nu eerder gesprekspartner is, nu inneemt? En zo ja, wat is dan het gewicht van de blijvende tegenstelling: is dat nog kerkscheidend of verdragen de standpunten elkaar binnen de ene Kerk?

Het antwoord van de commissie op de gestelde vragen viel verschillend uit. Er waren veroordelingen die op een misverstand berustten. Bepaalde veroordelingen van reformatorische zijde hadden eerder betrekking op theologische meningen die in omloop waren en niet op de verplichtende kerkelijke leer.

In sommige gevallen raken de veroordelingen de huidige gesprekspartner niet meer of hebben nieuwe inzichten tot een hoge mate van wederzijds begrip geleid.

Ten slotte zijn er ook kwesties waarin nog geen overeenstemming kon worden vastgesteld. Het rapport van de commissie is door de leiding van de protestantse kerken in Duitsland en door de pauselijke Raad voor de Eenheid met veel instemming ontvangen.

Vakterm

In het gesprek met de kardinaal viel ook het woord transsubstantiatie. Dat kon niet uitblijven. Het geldt immers als het slijbolet van katholieke orthodoxie en was en is het mikpunt van protestantse kritiek. Maar intussen hebben zowel het hier genoemde project als de vele oecumenische gesprekken duidelijk gemaakt waar deze term moet worden geplaatst en hoe die moet worden verstaan. Het is geen geloofswaard, maar een theologische vakterm. Het katholieke geloof in de eucharistie heeft betrekking op de aanwezigheid van de Heer in de hele viering, met name in het verkondigde woord en in het brood en de beker waarover de zegen is uitgesproken.

Transsubstantiatie is de vakterm waarmee men de verandering van brood en wijn in lichaam en bloed van de Heer heeft willen verhelderen. Zij veronderstelt een begrip van substantie dat we ons niet meer eigen kunnen maken. Transsubstantiatie kan en mag worden

vervangen door een andere verklaringwijze die hetzelfde wil zeggen.

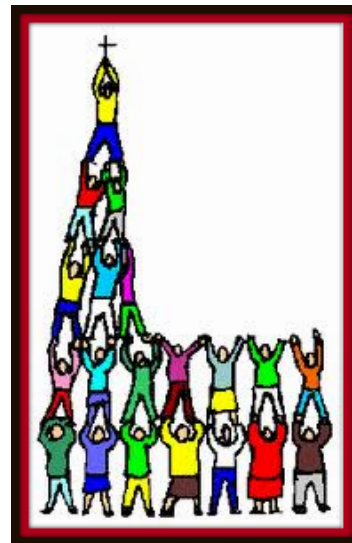
Het is te betreuren dat de kardinaal er geen blijk van geeft van de vorderingen in de oecumenische toenadering van de kerken op de hoogte te zijn.

Dr. Ton van Eijk is priester van het bisdom Rotterdam, was docent theologie in Amsterdam en Utrecht en was van 1999 tot 2007 voorzitter van de Raad van Kerken in Nederland.

bron: Reformatorisch dagblad 23-01-2014 (ingekort door de redactie)

Uitnodiging avond over Anders Vieren

De AKM nodigt u allen uit voor een bijeenkomst over 'Anders Vieren' op donderdagavond 20 maart a.s. 20.30 uur in de Regenboog.

Na een half jaar zoeken en experimenteren is de AKM zover dat het duidelijk is wat kan en wenselijk en mogelijk is aangaande de zondagse vieringen. Wij willen u daarover graag informeren en daarover met u van gedachten wisselen.

Ook zal op deze avond de commissie 'Anders Vieren' verslag uitbrengen van de experimentele vieringen in de maanden september, oktober en november, uw reacties daarop en welke conclusies daaruit getrokken zijn. Verder zal de commissie u de nieuwe plannen voor de vormgeving van de vieringen voorleggen (zie ook het volgende artikel).

We hopen dat u deze avond met ons wilt meedenken en praten en ons helpt de koers te bepalen.

Ingrid Weitenberg, voorzitter AKM

Anders Vieren

Het afgelopen jaar is in de kerkdiensten geëxperimenteerd met een ritueel waarin brood en zout de eenheid in Christus verbeelden. Van deze experimenten hebben we veel geleerd, in ieder geval dat het introduceren van een alternatief (zowel het ontwerpen, het eraan wennen en vaste vorm laten krijgen in de vieringen en het communiceren naar geloofsgemeenschap en voorgangers) voor de tafelvieringen niet gemakkelijk is en een zaak van lange adem zal zijn, maar ook is duidelijk geworden dat er voldoende kans op succes is om het zoeken voort te zetten.

Als het hart van de geloofsgemeenschap werd altijd de tafelviering genoemd, waarin we met elkaar de verbondenheid in Christus ervaren. Nu er geen eucharistie- en communievieringen meer mogelijk zijn blijven we zoeken naar een nieuwe vorm die voor iedereen herkenbaar is en waarin we de verbondenheid en gezamenlijkheid kunnen ervaren. We beseffen dat je je een nieuwe vorm eigen maakt door de tijd heen, het moet groeien.

Echter verlenging van de experimenteertijd zonder aanpassing van de huidige praktijk van vieringen is niet mogelijk gezien de door het bisdom verwachte voortgang. Voortzetting van de huidige praktijk is ook niet gewenst omdat het leidt tot onduidelijkheid over of er tijdens een kerkdienst wel of niet een tafelviering is, en omdat de diensten door alle variatie aan eigen, voor de oecumenische geloofsgemeenschap kenmerkend, karakter inboeten. Enerzijds hebben we duidelijkheid nodig: wat was, is voorbij. Anderzijds is voor wat komt behoedzaamheid en communicatie nodig.

Daarom is het zaak nu een volgende stap te zetten in het proces van anders vieren, een stap die moet leiden tot een meer duidelijke en eenduidige vorm van de zondagse vieringen, die niet meer in strijd is met kerkelijke regels. Deze stap moet tot een vaste structuur van de vieringen leiden waarin bestaande rituelen kenmerkend voor de oecumenische geloofsgemeenschap een plaats kunnen krijgen en nieuwe rituelen kunnen worden ontwikkeld.

De besprekingen daarover zijn in volle gang. Een eerste stap vindt u terug in het rooster achter op dit Bulletin. Bij de bijzonderheden hebben we aangegeven om wat voor viering het gaat. Het eindresultaat van onze besprekingen en het overleg met het bisdom willen we graag bespreken met de geloofsgemeenschap op donderdag 20 maart om 20.30 uur in de ontmoetingsruimte van de Regenboog. We nodigen u van harte uit om deze bijeenkomst bij te wonen.

Commissie Anders Vieren

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores? Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk, tel: 521 43 59
e-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

Bij de vieringen

Komende zondag (**2 maart**) kunt u in de hal van de Regenboog uw palmpasentakjes van het afgelopen jaar inleveren zodat ze gebruikt

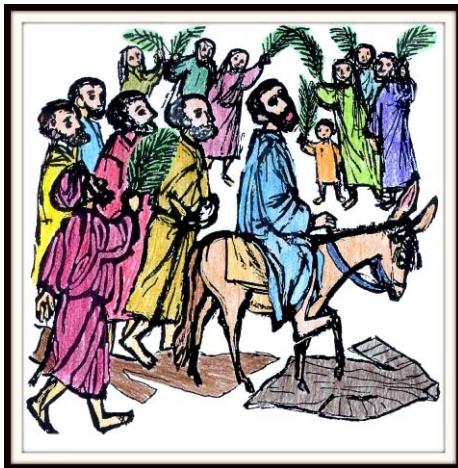
kunnen worden voor de as waarmee op aswoensdag de askruisjes gegeven worden.

Zondag **9 maart** is de eerste zondag in de veertigdagentijd. Traditiegetrouw openen we de tijd van inkeer met het verhaal van de verzoeking van Jezus (Matteüs 4). Jezus laat zien hoe de woorden van God een leidraad zijn in het weerstaan van de verleidingen van het leven.

Ook nu kent het leven heel veel verleidingen. Alleen zijn verleidingen vaak schone schijn. Waarom zijn we daar zo gevoelig voor en hoe lukt het ons niet mee te laten slepen, maar de werkelijkheid achter de mooie beloftes te zoeken?

Zondag **6 april** is de vijfde zondag van de veertigdagentijd. We komen steeds dichterbij Jezus' lijden en sterven. Het is bijna onmogelijk de lezing van deze zondag te horen – de opwekking van Lazarus uit Johannes 11 – en niet aan Jezus' eigen dood te denken. Toch vertoont dit verhaal een heel eigen kleur. In een heel persoonlijk verhaal botsen de zus van Lazarus, Marta, en Jezus in hun gedeelde verdriet om hun broer en vriend. In hun woordenwisseling komt Marta ondanks of juist door de andere ogen, die de rouw haar geeft, tot het diepste vertrouwen in Jezus. Het heeft weinig zin lijden en dood te ontkennen. Ze zijn onwelkome maar machtige gasten in het leven. Maar ook zij buigen voor de realiteit van Gods nabijheid en kracht in Jezus.

Zondag **13 april** is het palmzondag,

het begin van de goede week. Voor deze zondag staan verschillende lezingen aangegeven, maar allen met het zelfde thema: hoe lang houden we het vol om trouw te blijven. Het bekende lied "Alles wat over ons geschreven is" (in het nieuwe liedboek zijn de 40-dagetekst (nr. 536) en de goede

weektekst (nr. 556) opgenomen) eindigt (nr. 556) met de regel "heden hosanna, morgen kruisig Hem. Na de paasmaaltijd verzekert Petrus Jezus, dat hij Hem nooit zal afvallen en in Gethsemane blijken alle discipelen in slaap gevallen te zijn. Hoe dit thema in onze tijd schrikbarend actueel is geweest kunt u op vrijdag 11 april meebeleven in de voorstelling *De nacht van Orpheus* (zie elders in dit Bulletin). Traditiegetrouw zal er in deze woorddienst een palmpasenoptocht zijn en worden na de viering de palmtakjes uitgedeeld als symbool van het leven dat doorgaat.

Ds. John Boon, Ds. Inge Smidt

Bisschop van den Hende op werkbezoek in de Regenboog

Dinsdag 28 januari kwam monseigneur van de Hende, bisschop van Rotterdam, naar de Regenboog op werkbezoek. Het werd een bemoedigende ontmoeting. Na een korte rondleiding door het kerkelijk centrum was er een Vesperviering.

Voor de gelegenheid waren in de kerkzaal 60 stoelen neergezet in een formatie zoals in kloosters bij het getijdegebed (vespers) gebruikelijk is: twee blokken (koren) aan weerszijden van een liturgisch midden, zodat de deelnemers elkaar kunnen aankijken. Er was zoveel belangstelling dat er nog twee rijen stoelen moesten worden bijgezet. Het was een inspirerende en hartverwarmende viering. Vol overgave bad en zong iedereen mee. Vicaris A. van der Helm, administrator van het vicariaat, legde ons in de overweging (over Marcus 3: 31-35) voor dat we in Christus broers en zussen van elkaar zijn. Met een daverend 'Lang zullen we leven' uit het lied van de Regenboog besloten we de viering. Na de viering was er een informeel samenzijn waarbij iedereen de gelegenheid kreeg om

persoonlijk met de bisschop kennis te maken. Het ging er bijzonder geanimeerd aan toe.

Na een gezamenlijke maaltijd van AKM, vicariaat, wijkkerkenraad en de bisschop in een ontspannen en gezellige sfeer, was er nog een gesprek van het vicariaat met de bisschop. Ook de pastores (en emeritus pastor John) waren hierbij aanwezig.

Het gesprek verliep in een prettige sfeer. De bisschop luisterde vooral. Hij toonde zich betrokken bij de pijn en het verdriet dat we op zondagen niet meer de Eucharistie kunnen vieren zoals we dat 40 jaar gewend waren. Maar hij bemoedigde ons door ons aan te sporen het verlangen naar het vieren van de eucharistie levend te houden: nadat er afgelopen jaren grote stappen zijn gezet in het erkennen van elkaars doop, zijn de kerken nu bezig te praten over Eucharistie en Avondmaal.

Ook voorzag de bisschop meer oecumenische samenwerking op allerlei gebied en noemde hij de Regenboog een voorbeeld voor andere parochies. Hij sprak zijn volle vertrouwen uit in het vicariaat en gaf het alle ruimte om onze oecumenische identiteit te behouden en te ontplooiën.

Voor alle aanwezigen was het een inspirerend en bemoedigend gesprek.

Ingrid Weitenberg

De kerk zijn wijzelf - vacatures

In september 2014 zullen verschillende AKM-leden aftreden. Dit betreft drie PKN leden (Kees Hanenburg, Atty Talma en Jaap van Wijck) en één Rooms-katholiek lid (Ingrid Weitenberg). Allen hadden als afgevaardigden vanuit hun eigen kerk zitting in de AKM. Daarnaast kan in de AKM iemand uit de kleine kerken en uit de niet-kerkgebonden leden benoemd worden.

In overeenstemming met het Reglement van de AKM roept de voorbereidingscommissie tbv de benoeming van AKM-leden u allen op om "aanbevelingen" te doen voor nieuwe leden van het Vicariaat of de Wijkkerkenraad en/of AKM. Bij de functies die vrij komen zijn algemene taken (lid zijn van AKM en Vicariaat of Wijkkerkenraad) maar ook specifieke taken zoals die van AKM – voorzitter en afvaardigingen naar centrale diaconie of algemene kerkenraad.

U kent vast wel iemand van de geloofsgemeenschap die u voor één van deze functies geschikt vindt. Wij vragen u de aanbevelingen schriftelijk (brievenbus Regenboog) of per e-mail te doen bij één van de leden van de voorbereidingscommissie en wel **vóór 1 april 2014**. De leden van de voorbereidingscommissie zullen dan contact opnemen met degenen die aanbevolen zijn en hen vragen of ze bereid zijn lid te worden van of de Wijkkerkenraad of het Vicariaat en als afgevaardigde in de AKM. De Wijkkerkenraad en het Vicariaat zullen vervolgens een kandidatenlijst vaststellen.

Hoewel wij beseffen, dat het lidmaatschap van de Wijkkerkenraad, het Vicariaat en de AKM in deze voor onze oecumenische geloofsgemeenschap zo moeilijke tijd geen gemakkelijke taak is, roepen wij u toch op na te denken over vrijwilligers die deze taak willen vervullen. Misschien u zelf wel. Uw betrokkenheid is hard nodig om onze geloofsgemeenschap een levende gemeenschap te laten zijn en te laten blijven. Wilt U vooraf meer informatie over de taken binnen Wijkkerkenraad, Vicariaat en AKM, dan kunt u contact opnemen met onderstaande personen.

Harry Delemarre hdelemarre@hotmail.com
Ester Korbee ester.korbee@ziggo.nl
Ada Minne fam.minne@zonnet.nl
Joke Langeveld jokelangeveld47@gmail.com

Kerkebalans 2014 "Wat is de kerk jou waard?"

Het zat ons dit jaar mee: zowel met het weer als het totaal van de toegezegde bijdragen.

Veel mensen zijn weer actief geweest om de Actie Kerkebalans goed te laten verlopen. De coördinatoren die voor de distributie van de lijsten en de brieven naar de lopers zorgden. Voorts de lopers om de brieven te brengen en de enveloppen weer op te halen bij de

adressen in de Merenwijk en de fietsers voor de brieven buiten de Merenwijk. Ook op de telavond waren weer voldoende mensen bereid om hun medewerking te verlenen deze avond goed, snel en zorgvuldig te laten verlopen.

U als geveer, bent actief geweest door de toezegging en/of de acceptgiro voor dit jaar weer in te vullen.

Het resultaat van de toezeggingen is als volgt:

- R.K. Vicariaat € 27.586,00
- Prot.Gem.Leiden € 86.497,00

Dit betreft de stand van 12 februari 2014.

Het totaal van de toezeggingen is dit jaar ruim 6% hoger dan vorig jaar. Deze verhoging is toe te schrijven aan de hogere bijdragen voor de Protestantse Gemeente Leiden.

Bij het R.K. Vicariaat zijn de toezeggingen gelijk gebleven. Allen hartelijk dank hiervoor en graag tot volgend jaar.

Het coördinerend team,
Edo Elstak, Bettie Landkroon en Dick en Elly Visser.

Hulp gezocht in de Regenboog!

Een van de trouwe ondersteuners van Ronald gaat binnenkort verhuizen. Daarom zoeken we een aantal mensen die, vooral in de avonden, Ronald willen helpen en, bij zijn afwezigheid, willen vervangen. Meer informatie is bij Ronald te krijgen!

Jenny de Bolster, St. Beheer KC de Regenboog

Altijd voldoende deelnemers aan projectkoor Arcobaleno

Vlnr: onder Kees van der Zee, Martha Zanting, Corrie van der Zee, boven Pieter Schrijnen en Edo Elstak

Arcobaleno is het projectkoor van de Regenboog dat vooral muzikale ondersteuning biedt op hoogtijdagen als Kerstmis, Pasen en soms op Pinksteren. Voor de geschiedenis van dit koor moeten we een stuk terug gaan in de

tijd. We komen dan uit bij ds. Geert van der Bom. Er bestond een jongerenkoor dat met kerstmis zou zingen. Omdat dit koor erg klein dreigde te worden, vroeg Geert van der Bom een paar leden uit de gemeenschap om mee

te zingen. Edo Elstak en Martha Zanting meldden zich daar o.a. voor aan. Het samen zingen met de jongeren beviel goed. Ellen Houwen nam de leiding van het koor op zich. Het koor kreeg later de naam Arcobaleno.

Kenmerk van een ad hoc koor is dat er steeds een uitnodiging wordt gedaan aan mensen om mee te zingen. Met Kerst 2013 was de leeftijd van het jongste koorlid tot vreugde van de dirigent Pieter Schrijnen 13 (Dorothea Duijts) en van het oudste koorlid 88 (Jan van den Hurk). Er doen ook leden van buiten de Merenwijk mee. Voor elke viering wordt een aantal weken gerepeteerd: met kerst meestal acht keer, met Pasen zes keer en met Pinksteren drie keer. Ieder gemeentelid dat zin heeft om mee te zingen kan zich aanmelden. Het koor moet wel een eenheid worden. Geen van de individuele stemmen mag de boventoon voeren. Als iemand een heel geoefende zanger of zangeres is, dan zal die zich in het koor wat moeten invoegen. Afgelopen Kersmis waren er 7 sopranen en 7 alten, 4 tenoren en 4 bassen. Dat was een goede verdeling.

In het begin heeft het koor met een orkestje gezongen. Ook nu gebeurt het regelmatig dat er musici in de viering mee spelen. Met kerst werd het koor mede begeleid door een fluitiste en tevens koorlid Angélique Meskers en het jaar ervoor was dat door fluitiste Swanette Jukema. In de Regenboog is er veel muzikaal talent zowel onder jongeren als ouderen.

Een aantal organisten/pianisten heeft Arcobaleno begeleid tijdens de vieringen maar ook tijdens de repetities. Irene Swen heeft daar al heel wat uren in gestoken. Michiel Ras staat voor het koor klaar en een enkele keer Ingrid Weitenberg.

De eerste dirigente van Arcobaleno was Ellen Houwen. Toen zij er mee ophield heeft ds. Inge Smidt het van haar overgenomen. Zij had al zangles en verdiepte zich verder in het dirigeren. Ze leerde de koorleden niet alleen de liederen te zingen, maar vroeg hen ook zich in situaties in te leven. Bij een bepaald lied zei ze bijvoorbeeld: "Stel je voor dat je in een klooster loopt, probeer eens vanuit dat beeld te zingen". De taak van voorganger en dirigente bleek steeds moeilijker te combineren. Twee jaar geleden vroeg Inge om die reden aan Pieter Schrijnen om de repetities te leiden. Uiteindelijk droeg Inge de hele leiding van het koor aan Pieter over. Om het dirigeren onder de knie te krijgen, besloot hij de basiscursus koordirectie te volgen. Nu volgt hij de

meerjaren dirigentenopleiding en leert daar veel van.

De belangrijkste taak van het koor is het ondersteunen van de gemeenschap in de viering. Het koor zingt liederen die aansluiten bij de lezingen en de overweging en die afhangen van de tijd in het kerkelijk jaar. Daarboven zingen de koorleden graag vierstemmige muziek, klassiek en meer modern. Afgelopen Kerst stond "A Solis Ortus Cardine" een eenstemmig Gregoriaans gezang op het programma. Op het repertoire staan ook intieme gebeden van Purcell "Let my prayer"; van Bortniansky "Tiebe Paiom"; een vrolijk lied van Kodály "Kerstdans der herders" en een intiem Frans kerstlied "Entre le boeuf en l'âne gris". Tijdens de uitreiking en de collecte worden er wat grotere stukken gezongen zoals van Fauré "Cantique de Jean Racine" of van Berlioz "Adieux des Bergers". Ook van Mozart en Bach zijn er liederen ten gehore gebracht. Elke keer wordt geprobeerd iets nieuws in te studeren, maar er wordt ook terug gegrepen op bekend repertoire. Inmiddels heeft het koor een aardige map met liederen.

Martha Zanting: "Ik vind het heel fijn te zingen in ons projectkoor Arcobaleno. Ik ben sopraan en zing al 70 jaar. Ik ben op een kinderkoor begonnen. Momenteel ben ik lid van het Toonkunstkoor uit Leiden. Jaarlijks neem ik deel aan de Scratchdagen in de Pieterskerk waarbij vele koorleden uit Leiden en omgeving samen komen om in één dag bijvoorbeeld de Messiah van Händel in te studeren en uit te voeren. Het Toonkunstkoor en het koor Excelsior uit Leiderdorp (waar Edo in zingt) zullen dit jaar samen een uitvoering geven, eveneens in de Pieterskerk. Ik ben blij deel uit te maken van de geloofsgemeenschap in de Merenwijk. Ik heb in tijden van ziekte mogen ervaren dat de gemeenschap om ons heen staat en dat waarden Henk en ik zeer."

Edo Elstak: "Ik zat al op een kerkkoor toen ik nog op de lagere school zat. Ik ben een tenor, maar in de brugklas van de middelbare school zong ik als sopraan het "Te Deum van Mozart". Ik ben lid van Christelijke Oratorium Vereniging Excelsior uit Leiderdorp, maar heb op projectbasis in andere koren gezongen, waaronder een operakoor. Ik zing graag in een groot koor. Als we het Gloria van Puccini zingen, lijkt het wel of ik in een opera sta. Dat vind ik heerlijk. Ik ben ook blij deel uit te maken van de Regenboog. Ik waardeer de gelijkgezindheid van mensen die onafhankelijk

van de oude kerkindelingen samen hun geloof belijden.”

Kees van der Zee: “Ik hoor bij de bassen. Toen we in Zoeterwoude woonden waren we lid van de cantorij van de dorpskerk. In Zoetermeer waren we lid van een groot oratoriumkoor onder leiding van dirigent Sander van Marion. Ik ben ook lid geweest van het koor van het Ministerie van Economische Zaken, waarbij ik gewerkt heb. Thuis hebben we ook veel gezongen. De familie hield nieuwjaarsconcerten. Mijn schoonzus en ik zongen solo onder begeleiding van mijn muzikale broer. Het lijkt me ook heel uitdagend om eens in een kwartet te zingen. Maar daar is het nog niet van gekomen. Toen we in Zoeterwoude woonden, gingen we regelmatig naar de Leidse Studentenecclesia en dat doen we nog steeds. Maar onze lokale kerk “de Regenboog” kunnen we niet missen. De mensen die me in de wijk groeten en die ik teruggroet komen meestal uit de Regenboog.

Corrie van der Zee: “Ik heb een altstem. Ik heb mijn leven lang op cantorijen gezeten. Ook bij ons thuis werd er veel gezongen. Als verpleegkundige deed ik dat voor de patiënten en ik zong mee in het zusterkoortje dat met kerstmis optrad.

Het koor in Zoetermeer waar Kees en ik bij zongen vond ik te groot. Ik houd meer van kleinschaligheid. Ik vind het ook niet fijn om met een koor op verschillende locaties te moeten optreden of uitjes te maken. Op het projectkoor voel ik me helemaal thuis. In de Regenboog heb ik het gevoel dat mensen om elkaar geven. Dat heb ik gemerkt als er iets met een van ons twee was. Die belangstelling is heel wat waard.

Pieter Schrijnen: “Ik ben een bas. In Delft heb ik het socialistisch strijdkoor “Voorwaarts” opgericht. Dat was in 1972. Ik was er dirigent van. We zongen veelal Brechtiaanse liederen. Er kwam een band bij die “Zijwaarts” heette. Deze bestond uit PSP-ers! Maar het ging samen goed. Ik heb in het kamerkoor Vocalei uit Leiden gezongen en moderne muziek in een kwintet. Elk jaar zing ik de Matthäus Passion of de Johannes Passion van Johan Sebastiaan Bach. Ik heb ook eens meegezongen met een Scratchdag. De Regenboog is als het ware een dorp in de Merenwijk. Het is een plek om te leren, om geïnspireerd te raken en te werken aan de inspiratie voor elkaar. Ik kan er dingen doen die ik leuk vind. Veel mensen kunnen iets van hun gading vinden in de Regenboog.

Interview en foto Frances Verhaar

Jongvolwassenen

De jongvolwassenen komen weer bij elkaar op maandag 17 maart in de pastoreskamer van de Regenboog. Ze beginnen om 19.45u. Vind je het leuk om mee te praten met leeftijdgenoten over geloof en leven, weet je dan van harte welkom.

Inlichtingen bij wander_gubler@hotmail.com

Ds. Inge Smidt

Compassie

De bijeenkomsten rond woorden die vindplaatsen van God en menselijkheid zijn, beginnen een eigen vorm en sfeer te krijgen. In rust en openheid verkennen we met elkaar stukjes van het leven, geholpen door de woorden die op een bijeenkomst leidraad zijn. Zo hebben we het gehad over wat mededogen is, waar je het tegenkomt, dat het je vaak verrast, - vooral als je zelf soms zonder dat bewust gepland te hebben ‘naaste’ van een ander bent. We hebben stil gestaan bij een begrip als verzoening en de verschillende kanten ervan verkend: de schuld en de pijn waardoor verzoening nodig is, de onmacht om te kunnen verzoenen, de rust als nabijheid en nieuwe verbondenheid weer mogelijk zijn, al is het maar enigszins, de verbazing als er begrip groeit. Ook het begrip verbondenheid zelf hebben we verkend. We hebben ons afgevraagd hoeveel verbondenheid er in onze maatschappij is en waar je die aantreft. We hebben geconstateerd dat verbondenheid bijna vanzelf ontstaat waar je iets met anderen deelt of iets met elkaar hebt. Als dit Bulletin uitkomt zullen we ons ook vertrouwder gemaakt hebben met het begrip waarheid. Zo delen we met elkaar ervaringen, gedachten, meningen waardoor het mogelijk is met meer inzicht, verrijkt en soms verwonderd weer naar huis te gaan.

Nu we iets langer bezig zijn, is gebleken dat op de dinsdagavond de meeste deelnemers kunnen komen. We laten de middagbijeen-

komsten daarom vallen en komen alleen op dinsdagavond bij elkaar, 18 maart in het Stiltecentrum, om 20.00 u en 8 april. Het onderwerp voor 8 april wordt in de bijeenkomst van maart gekozen door de deelnemers. Omdat alle avonden een eigen thema hebben is ieder van harte welkom om aan te sluiten, ook al bent u nog niet eerder geweest. Wel graag even van te voren aanmelden bij ds.Smids@gmail.com

Ds. Inge Smidt

De Nacht van Orpheus

Theaterproductie met proza, poëzie en muziek

Deze indrukwekkende voorstelling verplaatst ons naar de 2^e wereldoorlog. We zien hoe in kamp Westerbork, op de grens van leven, mensen voor onmogelijke keuzes worden gesteld. Joodse leden van de ordedienst hebben de opdracht hun volksgenoten op transport naar Auschwitz te zetten. Wie weigert wordt zelf op transport gezet. Jij of ik. Daar doorheen zien we hoe -met de dood voor ogen- levensdrift mensen de kracht geeft om te overleven.

De voorstelling is gebaseerd op teksten van de joodse historicus-dichter-schrijver Jacques Presser (1899-1970). Allereerst op zijn novelle *De nacht der Girondijnen* die in 1957 als boekenweekgeschenk verscheen. De titel verwijst naar een politieke groepering uit de tijd van de Franse Revolutie. Toen deze Girondijnen de macht verloren eindigden hun levens aan de guillotine.

In het boek praat Georg Cohn (zoon van de kampcommandant in Westerbork) hierover met zijn leraar Jacques Suasso Henriques en wijst hem op de vergelijkbare situatie in Westerbork,

waar Henriques uiteindelijk zelf terecht komt. Daar komt hij erachter dat de guillotine vergeleken met de duivelse trein eigenlijk maar een stuk speelgoed is. Aan het eind van het verhaal verwerkt Presser hoe ook zijn eigen vrouw in 1943 in deze trein belandde om nooit meer terug te keren.

De opdracht waarmee Presser dit boekje de wereld in zond luidt: *homo homini homo*, laat de mens voor de mens een mens zijn (en niet een lupus=wolf zoals het spreekwoord luidt). Deze opdracht zien we werkelijkheid worden in de bewustwording van Henriques. Hij begint gevoel voor zijn medemens te tonen. Hij krijgt het gevoel bij het joodse volk te horen, hij durft kleur te bekennen door van zijn veilige bestaan als bewaker af te zien, met als consequentie dat hij hiermee zijn eigen dood tegemoet gaat.

Andere teksten zijn ontleend aan de gedichtenbundel *Orpheus en Ahasverus*, die Presser begon te schrijven naar de wegvoering van zijn vrouw Dé. Orpheus was de mythologische zanger die zijn geliefde Euridyce verloor aan het dodenrijk; Ahasverus is de naam van de legendarische Wandelende Jood die zou hebben geweigerd Jezus op weg naar Golgotha in zijn huis te laten rusten, en die daarom werd veroordeeld tot het eind der dagen rusteloos over de wereld te zwerven. In de gedichten proeven we dit zwervend bestaan en het heimwee naar verloren geluk.

Voor dit programma combineerde hoboïst Hendrik Jan Brethouwer deze teksten van Jacques Presser met composities van Wolfgang A. Mozart (1756-1791) - *Andante cantabile uit Sonate KV 310*; Francis J.M. Poulenc (1899-1963) - *Elégie uit sonate voor hobo en piano* en Pavel Haas (1899-1944, een Joods-Tsjechische componist die zelf in Auschwitz is omgekomen) - *Suite opus 17 voor hobo en piano (Furioso - Con fuoco - Moderato)*. De piano wordt bespeeld door Frank den Herder.

De hoboïste Marije Reddingius verbindt de gesproken teksten met gedeelten uit een compositie van de Tsjechische componist Jiri Laburda (1931-). Het thema van deze voorstelling blijkt (helaas) nog steeds actueel en maakt dan ook veel los bij het publiek. Na afloop van de voorstelling is het mogelijk om na te praten met elkaar en de medewerkers.

Vrijdag 11 april 2014 om 20.00 uur
Kerkelijk centrum de Regenboog,
Toegang gratis –deurcollecte tbv onkosten

Uitstapje Wijkcontacten

Het jaarlijkse uitstapje dat de werkgroep Wijkcontacten organiseert, gaat dit jaar naar Amsterdam.

We wonen op zondag 16 maart eerst de viering (10:30 uur) bij in de Duif (Prinsengracht). Aansluitend hebben we daar een ontmoeting en lunch met de leden van de geloofsgemeenschap.

Tijdens het middagprogramma brengen we een bezoek aan het Bijbelsmuseum (Herengracht).

We reizen per OV (trein en tram). Vertrek Leiden CS 09:06 uur.

We zijn rond 17:30 uur weer terug in Leiden.

Opgeven bij: Edo Elstak voor 9 maart
ejh.elstak@telfort.nl

Eerste Communie en Kom aan Tafel – Uitnodiging!

Zit je in groep 4 of ben je ouder dan 7 jaar? Dan is deze uitnodiging voor jou bedoeld. In maart gaan we in kerkelijk centrum de Regenboog weer beginnen met de voorbereiding op de Eerste Heilige Communie en Kom aan Tafel.

Kijk maar eens op de tafel bij de ingang, daar liggen de uitnodigingen als je die nog niet gehad hebt.

Doe je mee?

Voor meer informatie of om je op te geven kun je contact opnemen met Maja van Spaandonk
maja.v.spaandonk@live.nl.

De data van de bijeenkomsten zijn:
de maandagen 24 en 31 maart, 7 en 14 april,
en 12 en 19 mei van 16.00u tot 17.30u.

De ouderavonden zijn op dinsdag 11 maart en dinsdag 22 april om 20.00u in de Regenboog en een avond voor ouders en kinderen samen is op dinsdag 18 maart van 18.45u tot 19.45u in de Regenboog, en de feestelijke viering is op zondag 25 mei om 15.00u in de Regenboog.

We kijken naar jullie uit!

Maja van Spaandonk,
Marlène Falke-de Hoogh, past. werker,
Inge Smidt, pred.

Vastenaktie 2014

In plaats van een sobere maaltijd zullen dit jaar op zondag 6 april na de dienst aandacht vragen voor de Vastenaktie onder het genot van Fairtrade Afrikaanse koffie en thee en chocola. We hopen door deze nieuwe vorm meer gemeenteleden te kunnen informeren over de Vastenaktie. Het ver weg project is dit jaar in Siera Leone (zie www.vastenaktie.nl/),

het dichtbij project is Schuldhulpmaatje (zie www.schuldhulpmaatje.nl/ en het volgende artikel in dit Bulletin). Jan Kruidhof van Stichting Schuldhulpmaatje zal kort een uitleg geven van hun werk in Leiden.

André Vording, zwo-mov

Wanneer je er alleen voor staat...

Ontslag, verlies van een dierbare, een te dure hypotheek of gewoon niet goed met geld om kunnen gaan. Het zijn stuk voor stuk redenen waardoor mensen flink in de financiële problemen kunnen komen. Wanneer de schulden zo hoog oplopen dat men er niet meer uitkomt, breekt een moeilijke tijd aan. Ook met hulp van professionele instanties lukt het een groot deel van de mensen niet om er zelf uit te komen. Vragen als 'waar begin ik' en 'hoe moet ik dit aanpakken', raken op de achtergrond door een gevoel van verlamming.

Een handreiking

Wanneer mensen er alleen voorstaan, is een luisterend oor en iemand die ze bij de hand neemt en met ze meedenkt over hun bestedingspatroon, vaak een uitkomst. Dit is het idee achter SchuldHulpMaatje: een samenwerkingsverband van landelijke en lokale kerken, die het motto 'omzien naar de naaste' hoog in het vaandel heeft. Wij komen bij de mensen thuis en hanteren een menselijke aanpak, vaak als aanvulling op wat professionele instanties voorschrijven.

Persoonlijke één-op-één aandacht is de kracht van het project

SchuldHulpMaatje helpt mensen die diep in de schulden zitten, maar mensen kunnen ook al eerder aankloppen. Eigenlijk helpen we het liefst preventief. Maatjes kunnen veel meer doen wanneer de schulden nog niet zo hoog zijn opgelopen dat een huis moet worden ontruimd of iemand onder curatele van een bewindvoerder wordt gesteld. Maar vaak schamen mensen zich. Ze denken: ik los het zelf wel op. Heel begrijpelijk, maar niet verstandig. In een vroeg stadium zijn problemen makkelijker op te lossen.

Hoe

Om dit werk te kunnen doen doorloop je eerst een driedaagse training. Na inzicht te hebben

Mutaties Mierenboekje (nr. 19, mei 2013)

vierde opgave van wijziging

pag	item	actie		nieuwe gegeven
7	Regenboogkoor	doorhalen	Rie Pelt	-
8	Regenboogkoor	doorhalen	Els v.d. Sterre	-
15	Bulletin bundelgroep	doorhalen	Margriet de Groot	-
22	Knegt- de Vogel	wijzig	email	willydeknegt@gmail.com

Oude Liedboeken te geef

Nu we in de Regenboog zijn overgegaan op het nieuwe 'Liedboek, Zingen en bidden in huis en kerk' kunnen de oude 'Liedboek voor de kerken' worden opgeruimd. Maar omdat het voor velen een vertrouwd en mogelijk ook dierbaar boek is, willen we u de gelegenheid geven een exemplaar mee te nemen voor eigen gebruik

opgedaan in geldzaken, schuldenproblematiek, psychologische aspecten rondom schulden en vaardigheden om iemand op de juiste manier te begeleiden, word je onder begeleiding van een coördinator aan een cliënt gekoppeld.

SchuldHulpMaatje Leiden e.o. is een initiatief van lokale kerken in Leiden, Leiderdorp, Voorschoten en Oegstgeest en wordt georganiseerd vanuit het interkerkelijke platform 'Voor Elkaar Leiden'. We hebben nu 58 Maatjes die ruim 100 mensen helpen. Grote waardering voor deze Maatjes die niet alleen 'ervoor gaan', maar ook een gedegen deskundigheid laten zien.

Cliënten die bij een eerste ontmoeting een zeer gelaten indruk maken of angst in de ogen hebben, zie je door hun zorg na een paar weken weer opveren en moed vatten. Prachtig! We zijn dankbaar dat God ons werk zo zegent.

Ook 'Maatje' worden? Of Medecoördinator?

Er is een behoorlijke wachtlijst van mensen die geholpen zouden willen worden. Daarom willen we komend jaar zo'n 40 nieuwe vrijwilligers trainen. Ben je zelf iemand die wel houdt van 'aanpakken' en spreekt het je aan om op deze manier vanuit de bijbelse opdracht op te komen voor je medemens? Of wil je meer informatie over ons dynamische werk? Neem dan contact met mij op of stuur een e-mail.

Johan de Gier, Coördinator SchuldHulpMaatje Leiden e.o. tel. 06 51 12 47 43
(SchuldHulpMaatje@VoorElkaarLeiden.nl)

of als herinnering. In de maand maart zullen de oude Liedboeken op de tafel in de hal van de Regenboog liggen om mee te nemen. Daarna worden ze weggedaan.

Ingrid Weitenberg

Noodkreet uit Sri Lanka

Niet zo lang geleden ben ik samen met onze voorzitter in Sri Lanka geweest voor het bezoeken van de projecten die onze stichting SVHO daar ondersteunt.

Tijdens onze rondreis kwamen we in contact met een klooster dat fungeert als 'safe house' voor meisjes die in grote problemen verkeren. Ik vond de problematiek zo schrijnend dat ik mijn mede kerkgenoten in de Merenwijk daar via het Bulletin deelgenoot van wil maken. *Op alle zondagen tijdens de 40-Dagentijd zal er ten behoeve van dit project een deurcollecte gehouden worden.*

Het gaat om een klooster, waar jonge meisjes en tieners worden opgevangen die het slachtoffer zijn geworden van sociale problemen zoals drugs, alcohol en meisjes die te maken hebben gehad met seksueel geweld en verkrachting.

Het gaat om 55 meisjes. Er is weliswaar plaats voor zeker 100 meisjes, maar omdat een van de gebouwen dringend onderhoud nodig heeft en omdat het te dicht bij de omheinende muur staat is het gebouw uit veiligheidsoverwegingen gesloten. Stel je voor: mannen/jongens proberen over de omheining te klimmen en deuren en ramen te forceren. Bescherming van de meisjes binnen de muren van het klooster is van cruciaal belang; veel meisjes (afkomstig uit het hele land) zijn vanwege hun veiligheid naar het klooster gebracht. Sommige gevallen waar sprake is van mishandeling en (groeps-)verkrachting zijn zeer heftig. Zelfs als hun 'zaak' voor de rechtbank dient, blijven ze bij de nonnen; dan komen de mensen van het gerecht (politie en/of justitie) naar het klooster. Voor deze meisjes heeft de kloosterleiding therapeutische programma's, waarbij de

sociale werksters onder de nonnen de therapeutische gesprekken ('counseling') voor hun rekening nemen. De problemen zijn schokkend: veel meisjes zijn depressief, in zichzelf gekeerd, soms suïcidaal. Veel meisjes zijn kinderen van gescheiden ouders of ouders die voor werk naar het buitenland zijn vertrokken. Sommige meisjes zijn misbruikt in incestsituaties; reden dat de meisjes worden afgesloten van de buitenwereld, want mannen blijven soms halsstarrig proberen om contact te maken. Voor de opvang van deze meisjes is geld nodig voor medische behandelingen en onderwijs, waaronder de voorbereiding op een beroepsopleiding.

De tweede groep bestaat uit meisjes en jonge vrouwen die zijn verkracht of seksueel zijn misbruikt in, wat moeder-overste sister Madonna Wimaladasa noemt, 'een ongezonde relatie' en die ongewild zwanger zijn geworden. Het gaat om 20 jonge, alleenstaande moeders met hun baby's. Er is geld nodig voor nieuwe (bredere) matrassen en geld voor ziekenhuisopname en medicatie. De zwangere meisjes melden zich soms aan de poort van het klooster zonder een cent op zak. Soms worden ze vergezeld door een familielid, wiens gegevens worden genoteerd en die fungeert als contactpersoon, maar soms zijn ze moederziel alleen en in dat geval wordt de politie ingeschakeld voor het opmaken van een rapport.

Sister Freeda, die de leiding heeft over de moeders en kinderen, gaat mee naar het ziekenhuis als het tijd is voor de bevalling. Een ziekenhuisopname kost veel geld. Als de jonge moeder na de geboorte zeker weet dat ze het kind wil afstaan, wordt een adoptie - alleen door Sri Lankaanse echtparen - voorbereid. Adoptie door buitenlandse echtparen is sinds enige tijd bij de wet verboden. Meestal blijven moeder en kind nog enkele maanden bij de nonnen, tot een totale periode van ongeveer een jaar. Ze worden gestimuleerd om het kind tenminste enkele maanden borstvoeding te geven.

Soms keren de jonge moeders na een jaar terug naar hun familie (onder het mom dat ze in die tijd elders hebben gewerkt) of ze vinden werk in de vrije handelszone waar ze in een hostel worden ondergebracht. Op het moment dat wij het tehuis bezochten waren er vijf baby's. Hier konden wij uiteraard geen foto's van de moeders nemen vanwege de gevoelige problematiek en de privacy van de jonge moeders. Ze hielden zich, zoals alle meisjes in de kloostergebouwen, angstvallig schuil of verborgen hun gezicht.

Ik zou het fijn vinden als ik moeder-overste Sister Madonna kan vertellen dat de mensen uit mijn eigen kerk in de Merenwijk zich het lot aantrekken van deze meisjes.

Reina Wessels-ten Bruggenkate, secretaris Stichting SVHO (Stichting Vrijwillig samenwerkende Hulporganisaties Ontwikkelingslanden), bankrekeningnummer: (IBAN) NL26INGB0000422666.

Oikocredit: Een studie over "Geld en goed"

Onlangs is een boek verschenen: "Geld en goed, lessen voor welwillende kapitalisten", geschreven door nota bene een theoloog, tevens journalist, Arjan Broers. Heeft geld dan iets met je visie op het leven te maken? De schrijver betoogt van wel. Geld is een middel en geen doel. Dienstbaarheid moet de basis van een bank zijn: geld gebruiken waarvoor het in handen gegeven is. En evenzo dienstverlening aan wie bij jou komt lenen. Als voorbeeld geeft de schrijver hier Oikocredit, dat met zijn geld de armsten bereikt. Het uitlenen gaat aan lokale microfinancieringsinstellingen, die dan voor de microkredieten zorgen, en aan (landbouw)coöperaties. Oikocredit helpt hen dikwijls met ontwikkeling van goede bedrijfsprocessen en know-how. Particulieren en organisaties investeren in Oikocredit, dat het geïnvesteerde kapitaal gebruikt om uit te lenen. De aandeelhouders zijn tevreden met een klein rendement. Ze vragen Oikocredit niet om een hoger dividend, maar naar hun verdere ontwikkeling, en hoe ze goed voor hun klanten zorgen.

Voor kerkelijk en financieel geïnteresseerden is het boek aan te bevelen. Voor gespreksgroepen is het een aanrader. Het heeft duidelijke standpunten, waarover goed te

discussiëren valt. Afgelopen najaar heeft Oikocredit een aantal informatiedagen met name voor kerkelijk geïnteresseerden gehouden die goed bezocht zijn. Oikocredit is in 1975 opgericht vanuit de Wereldraad van Kerken en heeft na een aarzelend begin zich internationaal een naam verworven in de wereld van ontwikkelingssamenwerking tot aan de Wereldbank toe. Maar laten de kerken deze internationale bekende instelling die uit hen voortkomt niet een beetje links liggen? Ben Simmens, in 2012 nog directeur van Oikocredit International, zei daarover ongeveer het volgende: "het zou fantastisch zijn als de kerken Oikocredit nog veel meer beschouwen als "hun"organisatie, "hun" antwoord op het terrein van zinvol investeren, hun deel-antwoord op het vlak van armoedebestrijding."

Coen Zuidema
Regiocoördinator

coenzuidema@ziggo.nl 0172 – 444 940

- Geld en goed. Lessen voor welwillende kapitalisten, Arjan Broers, Skandalon, 16,50 €
- Zie ook www.oikocredit.nl/wat-doen-wij

De tulp der verwarring

Het lijkt nu onvoorstelbaar, maar toen ik Co ongeveer een half jaar had, zijn we eens flink verdwaald op slechts een paar vierkante meter. Het zal februari 2002 geweest zijn. Ik volgde toen nog een opleiding bij Schoevers en op een donderdag morgen, wilde ik voor de taxi me naar Den Haag zou brengen, nog even met Co naar Albert-Heijn.

Op de heenweg namen we de route die ik als eerste geleerd had. We liepen langs de rondweg en daarna door de bloemen. Vervolgens kwamen we langs de kerk en gingen we de Kopermolen binnen via de ingang bij de boekwinkel.

Op de terugweg besloot ik een andere weg te nemen. De instructeur had ons die route een paar weken daarvoor laten zien tijdens een nazorgtraining. Hij had daarbij gezegd dat het voor Co en mij goed was om routes af te wisselen en niet steeds dezelfde weg te nemen. Met mijn slechte oriëntatie was ik daar niet zo enthousiast over, maar ik wilde Co niet te kort doen.

We verlieten de Kopermolen weer aan dezelfde kant, maar staken nu niet de zebra over. In plaats daarvan sloegen we meteen rechtsaf, met de bedoeling uiteindelijk terecht te komen bij de winkelruimte waar nu LIDL zit en daar langs te lopen tot we uiteindelijk alsnog bij de kerk en het bruggetje zouden komen. Ik vond dat best lastig, omdat we dan eerst een vrachtwagenafrit moesten passeren en in die tijd was ik lang niet zo op Co ingespeeld als nu.

Ter hoogte van de bloemenkiosk gaf ik Co het commando om af te slaan. We liepen een stuk door, maar de winkelpanden die ik verwachtte, bleven uit. Het werd op een gegeven moment erg stil en ik had werkelijk geen idee meer van waar we waren. We liepen over een stoep en

kwamen op een bepaald moment langs ijzeren hekjes. Het zei me allemaal niets.

We liepen voor mijn gevoel langs een gebouw en gingen een stoepje af. Nergens hoorde of herkende ik iets wat ik thuis kon brengen. Ik vroeg Co terug naar huis te gaan, maar dat leek te vergeefs. Zo hebben we ongeveer tien minuten gedwaald in een omgeving die ik niet kon plaatsen.

Plotseling hoorde ik muziek, en die moest wel uit de Kopermolen komen. Even later bracht Co me naar de ingang die, zoals ik al snel rook, aan de kant van de bakker bleek te zijn. Opgelucht gingen we naar binnen. Zonder verdere noemenswaardige problemen kwamen we thuis, via de vertrouwde route.

Ik vertelde daar over onze dwaaltocht. Omdat mijn moeder en ik ons af vroegen wat er precies gebeurd was en waar Co en ik gedoold hadden, besloten we die middag op onderzoek uit te gaan.

Net als die morgen sloegen Co en ik bij de Kopermolen rechtsaf richting kruising. Daar aangekomen ontdekte mijn moeder de boosdoeners. Midden tussen de twee bloemenwinkeltjes op de kruising stond een aantal bakken met tulpen die de doorgang deels versperden. Co liep er netjes langs, maar sloeg schuin af, waardoor ik niet op het pad langs de winkels belandde, maar elders terechtkwam.

Waar we precies gedoold hebben, weten we niet, maar het belangrijkste was toch, dat we de oorzaak hadden gevonden. We zijn de route een aantal keer gaan oefenen en sindsdien zijn we er geen enkele keer meer verdwaald,

Die eerste jaren heb ik met Co heel wat afgelopen en routes verkend. Ik liet hem rond de Kopermolen lopen, leerde hem op allerlei manieren naar huis te gaan. Inmiddels ben ik lang niet zo krampachtig meer in het leren en lopen van routes. Als Co maar weet waar we zijn en lol in zijn werk heeft, is dat voor mij genoeg. Ik laat hem vaak zijn gang gaan. Hij heeft zo zijn vaste routes, waaruit hij afhankelijk van de situatie kiest. Andere routes lopen we nooit meer. Al dat oefenen, wat een hele investering was, heeft er wel toe geleid dat Co altijd weet waar hij is en me, waar we ook zijn, weer naar huis kan brengen.

Corine Knoester

Agenda

- Rozenkring: elke derde maandag van de maand van 20.15 tot 22.00 uur;
- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Meditatie: elke vrijdag van 09.15 tot 10.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur.

Maart		
Di 11	20.00 u	Ouderavond Samen aan Tafel
Zo 16	09.00-17.30 u	Uitstapje Wijkcontacten
Ma 17	19.45 u	Jongvolwassenen
Di 18	18.45-19.45 u	Samen aan Tafel
Di 18	20.00 u	Themabijeenkomst Compassie
Do 20	20.30 u	Gemeenteavond Anders Vieren
Ma 24	16.00-17.30 u	Samen aan Tafel
Do 27	16.00-17.00 u	Leerhuis Oude Testament
Ma 31	16.00-17.30 u	Samen aan Tafel
April		
Ma 07	16.00-17.30 u	Samen aan Tafel
Di 08	20.00 u	Themabijeenkomst Compassie
Vr 11	20.00 u	De nacht van Orpheus
Ma 14	16.00-17.30 u	Samen aan Tafel
Di 22	20.00 u	Ouderavond Samen aan Tafel

Kleurplaat voor Palmpasen

